

Володимир УДОВИЧЕНКО, міський голова Славутича, член постійного комітету Конгресу місцевих та регіональних влад Європи, президент ВГО "Клуб мерів"

ВИБОРЧА СИСТЕМА СУТТЄВО ЗМІНИЛАСЯ

Чого чекати Славутичу, яке життя буде в місті, залежить від того, в якій системі державних відносин ми перебуватимемо. Перш за все треба зрозуміти, що виборча система суттєво змінилася, і я думаю, що це не остаточне завершення змін. На порядку денному — відпрацювання Виборчого кодексу. Враховуючи весь досвід виборчих кампаній, результати роботи усіх виборчих органів різних рівнів влади за цей період часу, зарубіжний досвід, потрібно все-таки прийти до оптимальної моделі і це відобразити в єдиному законі — Виборчому кодексі. Це дуже важливий документ поряд з Житловим та Податковим кодексами, проекти яких знаходяться на розгляді Верховної Ради. Дуже важливо, щоб вже в цьому році ці документи були прийняті.

Яка система сьогодні? Ми вибирали депутатів у пропорційній системі із закритими списками. Це був унікальний випадок. Таке формування депутатського корпусу є негативним з точки зору інтересів територіальних громад. Зараз ми переходимо на змішану систему, практично залишаючи теорію закритих списків для пропорційної частинки, але є 50% мажоритарних округів, які дають можливість громаді обрати своїх депутатів. Якщо взяти Славутич, то в нас 36 депутатів, як і було, і 18 з них будуть йти по мажоритарних округах, тобто безпосередньо обиратися населенням.

Я Є ПРИХИЛЬНИКОМ ПРОПОРЦІЙНОЇ СИСТЕМИ З ВІДКРИТИМИ СПИСКАМИ

Вона найбільш розповсюджена в європейських країнах і прогресивна. Саме ця система є основою для реалізації демократичних принципів. Ми з вами вже проходили мажоритарну систему. Але з точки зору безпосередніх зв'язків із певними округами і населенням цей варіант є вигідним. Вісімнадцять депутатів будуть напряму ма-

ти контакт з населенням, люди знатимуть свого депутата. Для міського голови це абсолютно вигідно, тому що це сприятиме більшій інформованості про проблеми. Ви можете сказати, що я всі проблеми і так знаю. Це так. Але в мене вже кілька років працює програма "Сто дрібниць". Я не можу виконавців цієї програми переконати в тому, що вона потрібна, що від дрібниць залежить комфорт. Тобто за загальними речами ми можемо втрачати дрібниці, які впливають на життя людини щодня. І мажоритарна система, конкретні депутати можуть надавати в цьому величезну допомогу тому ж міському голові, виконкому, певним службам, для того щоб оптимально вирішувати проблеми, які є в територіальній громаді. А ті депутати, що прийшли за партійними списками, і самі партійні організації будуть більш активними. Я в цьому переконаний, бо з'явиться ще більша конкуренція особистостей, і вона посилюватиметься, тому що вибори й далі будуть. А конкуренція дасть більше віддачі.

Отже, відпрацювавши Виборчий кодекс, необхідно хоча б 10 років не змінювати правила, дати спокій людям будувати своє власне життя, створити їм умови. Проаналізувавши, ми бачимо, що Україна знаходиться в постійних виборах, постійних стресах, якихось супротивах, українське суспільство практично роздерте. В таких умовах розраховувати на ефективність державного управління, на досягнення вагомих результатів просто нереально. Тут потрібен пошук оптимальної моделі відносин, для того щоб все-таки суспільство мало умови для свого розвитку, а громадяни — умови для свого життя.

СЛАВУТИЧ — ЦЕ КЛАСИКА В РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕМОКРАТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ВЛАДИ

Я думаю, що в нашому місті вже створена певна традиція, особливо це було видно на бурхливих виборах 2004 та 2006 років. Славутич відвідало дуже багато солідних делегацій, представників Європейського союзу, Ради Європи, безліч міжнародних організацій. І всі їх везли до Славу-

На старті складних, але

тича. Чому? Тому що саме тут можна показати класику демократичного підходу і організації роботи влади. Я думаю, що ми цю традицію разом з вами витримаємо і повністю виключимо негативні явища при організації всього процесу виборів. Славутич має таку можливість, на усіх виборах дові і зараз в черговий раз підтвердить свій рівень, імідж в цьому плані. Це дуже важливо. І ми готові до того, бо пройшли добру школу.

ПРАГНЕННЯ МОНОПОЛІЗАЦІЇ — ЦЕ АБСОЛЮТНО РЕАЛЬНО І ОБ'ЄКТИВНО

В цьому плані є вже сучасний досвід "Єдиної Росії". Кругом у світі борються за це. Разом з тим в країнах сталої демократії вже саме законодавство не допускає будь-яких намагань монополізації. Якщо брати країни Заходу, то рівень розвитку продуктивних сил при сталій конституції і сталих законах дає можливість мати таку примху, як більшість в один-два голоси. А в Україні, коли все це треба формувати, обов'язково необхідно мати хоч якусь сталу більшість. А її немає. Це велика проблема, і ми є свідками її наслідків. Тому є певне намагання до монополізації. Партійні функціонери повинні зрозуміти, що не можна одразу віднести його до негативних явищ.

Сьогодні йде багато членів владної партії від ЧАЕС. Це активні громадяни. Переконали, це буде на користь і колективу Чорнобильської атомної електростанції, і в цілому Славутичу, тому що система одна.

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРОВІВ ПОЛІТИЧНУ СТРУКТУРИЗАЦІЮ ІНСТИТУТУ МЕРІВ

Я отримав офіційне запрошення балотуватися від партії влади, Партії регіонів. Запрошення підготовлено на дуже високому рівні. Проведено багато зустрічей, і мені потрібно було прийняти рішення.

В політичному плані я себе комфортно почував. Позаминулого року очолив партію "Совість України", причому без мільярдів, без крадених грошей. Просто люди в мене повірили і доручили керівництво цією партією. З самого початку я почав розбудову партії на принципах, які сьогодні закладені в класиці демократичної партії. Велика їх частина реалізована в американській моделі цієї партії, коли фонд виборів Барака Обами на президентських виборах отримав найбільше грошей від рядових людей, маленьких структур. Йому повірили, американці стали прихильниками і головними спонсорами його програми.

На превеликий жаль, в Україні відсутні такі системи. Але я хочу сказати, що досвід роботи на чолі партії водночас і показав: сьогодні в Україні для того, щоб розбудувати партію, потрібно багато грошей. Свобода слова в Ук-

раїні є, але вона така, як я писав у своїй статті для газети "Теледень-Славутич". Почитайте, будь ласка. Можна там почитати мій погляд на демократію і свободу слова в Україні. Ми дорослі люди і розуміємо, що розбудовувати без величезних фінансових ресурсів — це практично і теоретично неможливо. А зараз пішли вибори і на кожну дрібницю треба гроші. Звісно, можна було б піти, знайти господаря партії. Але тоді б вже мені було не цікаво, бо вона б перетворилася на одну з таких партій, яких сьогодні є багато.

Тому запрошення Партії регіонів примусило мене зробити глибокий аналіз. Я прийняв абсолютно свідоме рішення балотуватися на міського голову на наступний термін. Закон України практично провів політичну структурування не тільки системи виборів, а й інституту мерів. Сьогодні мери стають партійними, йдуть на вибори від певних партій. Звісно, що такі партії владні, вони ставлять головну умову — вступити до лав їх партії.

“

Я навіть думки не маю створювати коаліцію, якусь більшість і давити на меншість. Це не є демократія. Демократія є тоді, коли меншість може бути почутою і спроможна захищати свої права.

”

Але такі запрошення не всі мери можуть отримати, далеко не всі. Тому міські голови повинні обирати: якщо працювати мером в регіоні, де є все-таки "регіональна" більшість, і при цьому представляти опозицію — то це вже протиріччя. Якщо взяти Славутич, традиційно він голосує за Партію регіонів, за президента Януковича, тому в мене тут якраз протиріччя немає. Славутич залишається залежним від держави, і не тільки і не стільки місто, як колектив Чорнобильської АЕС. В минулому році ми з вами пережили великі проблеми, і вирішились вони в кінці року тільки завдяки особистому впливу прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко. Зараз — доля ЧАЕС залежить виключно від прем'єр-міністра пана Азарова та самого президента України. На сьогоднішній день дефіцит бюджету на ЧАЕС — 64 млн. грн. Коли ще не пройшла політична структуризація, до мене всі ставилися рівно. Але зараз я з іншої партії. І коли приходжу до партійців, які очолюють владу, з проханням допомогти вирішити проблеми людей — ви самі можете уявити реакцію.

Можна звинуватити і сказати, що це кон'юнктура заради колективу станції, заради Славутича,

але це в твоїх інтересах, тому що ти будеш класно працювати як мер. Я хочу сказати, що ні. Ще є одна складова частинка. Я всі ці роки активно працюю в багатьох громадських організаціях та об'єднаннях. Я очолюю Всеукраїнське громадське об'єднання "Клуб мерів", 11 років є членом Конгресу місцевих та регіональних влад Європи; голова Координаційної ради Фонду сприяння місцевому самоврядуванню України, член правління Асоціації міст України, автор розробки оптимальної моделі держави. Я сьогодні є членом робочої групи по реформуванню усіх сфер життєдіяльності України. Є збірники, статті, мої думки.

Сьогодні те, що проголосив президент України Віктор Федорович Янукович, — це підсумок роботи, яку ми усі разом здійснювали в Україні. Остання програма відпрацьована європейськими та американськими експертами. Вони намагались скласти воедино все те, що було напрацьовано. І навіть відносини з Росією не просто формували Віктор Федорович. Сьогодні такі відносини формує президент США Барак Обама. Ми бачимо, як змінюються відносини США та Росії.

МІЙ ВСТУП ДО ПАРТІЇ РЕГІОНІВ ДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ВИРІШУВАТИ НЕ ТІЛЬКИ ВИКЛЮЧНО МІСЦЕВІ ПРОБЛЕМИ ЧАЕС ТА СЛАВУТИЧА, А ЩЕ Й БРАТИ УЧАСТЬ У РЕФОРМУВАННІ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН, УСІЄЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

А треба змінювати все — від Конституції України до виборчого права, до Житлового кодексу, проводити комунальну реформу. Ми говоримо про ціну на газ, але не говоримо про ті обсяги, які споживаємо для житлового сектору, для бюджетних організацій і установ, для споруд, які мають стіни і вікна, як ми опалюємо повітря. Тому співпраця з Партією регіонів дає можливість взяти участь у реформуванні усїєї системи суспільних відносин України. Це можливість, і я хочу її використати. Тому тут інтереси співпадають.

Особисто, може, я програв, тому що мав певний імідж, певну систему. Практично зараз я повинен політичну систему починати з чистого аркуша. Але поки натхнення є, я готовий це зробити для того, щоб продовжувати свою роботу, свою життєву стежинку.

Я НІ НА ХВИЛИНУ НЕ ПЕРЕСТАВАВ ЗАЙМАТИСЯ КОМУНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

На кожному виконкомі йде розмова про підготовку до зими. Тільки закінчили одну зиму, починаємо готуватися до наступної. За цей час дуже багато зроблено. В цьому році ми виконаємо обсяг робіт і по дорогах, і по освітленню, і по приладах обліку, запрацює новий газовий пальник, може, не

ВИБОРЧИХ, ВАЖЛИВИХ ПЕРЕГОНІВ

з 14 жовтня, але з 1 листопада точно. Ми з вами фінансове забезпечення мінімальне зробили. На превеликий жаль, все, що можна було забрати, держава познімала, а це чотири з половиною мільйони гривень. Це в тій частині 18 мільярдів гривень, які було забрано з бюджету з урахуванням його вирівнювання за вимогами Міжнародного валютного фонду. Але я продовжую боротися за ці гроші, і вони вже є гарантованими в наступному році, тому що є державна програма, і там всі показники записані. Але ще хочеться зробити в цьому році. Хоча і без цих грошей ми багато зробили і продовжуємо в кожному напрямку цю роботу.

Тепер щодо газу. Чому була перерва? Тому що по Україні проводилася акція. Практично всі міста були відключені, в тому числі Київ по декількох мікрорайонах. В нас була невелика перерва, мені вдалося домовитися із міністром палива та енергетики Юрієм Анатолійовичем Бойком та з ДК "Газ України" — і нам ліміти почали виділяти. Але вже тоді пішов процес збільшення ціни. Наші тарифи не змінилися. І щоб не загнати в глухий кут комунальне господарство, ми вирішили подавати гарячу воду по вихідних. На сьогоднішній день ми включили воду повністю, ліміт в нас є, тому що робота Асоціації міст України, з урядом перш за все, завершилась домовленістю. Ми довели, що зміна тарифу буде не на 25—30%, як газ збільшився, а за 50%, а в деяких містах і того більше. В Славутичі це 50,3%. Тому домовились, що погодження цін буде таким, щоб залишалось 25—30%, але різниця має бути передбачена до кінця року в змінах до бюджету, а в наступному році в бюджеті. Зараз йдуть розрахунки, а це близько 4 мільярдів гривень, для того щоб зробити якийсь плавний перехід. Звісно, що бідна частинка в нас буде по великому рахунку захищена, але середній клас втрачає в доходах.

Потрібно проводити комунальну реформу, виходити на інновації, енергозбереження, інвестиції, причому з усіх джерел — держави, приватного сектору, місцевих бюджетів, міжнародних інституцій

Є необхідність найближчим часом реформувати комунальний сектор для того, щоб мінімально використовувати газ на наше тепло. Включення тепла буде, як завжди. Можу гарантувати одне: трубу нам, з урахуванням того досвіду, який отримав минулого разу, облгаз не різатиме. Але буде дуже тяжко. Прийшов лист про те, що договір з комунальними підприємствами буде підписаний тільки тоді, як ми погасимо повністю всю заборгованість. Раніше вимагали 75, 82, 94%, тепер — лише 100%. В нас заборгованість за газ сьогодні складає 4,5 мільйона гривень. Це

двомісячний термін. Тяжко сьогодні говорити про це, але якщо брати більшість населення міста, то це відповідальні люди, які повністю виконують свої зобов'язання, хоча їм дуже тяжко, тому що навантаження зростає. Але, на превеликий жаль, є й інша частинка, яка просто неспроможна платити.

Сьогодні всі методи відпрацьовуються, в тому числі по допомозі тим, хто заходить у життєвий тупик. Але Славутич повинен до 14 жовтня прийти без заборгованості, окрім тих коштів, що держава нам не віддасть по пільгам, або бюджетні організації, які фінансуються з державного бюджету. Ми хочемо винести їх за рамки тих умов, які ставлять нам газівники. Тобто процес буде, як завжди, складним, але будемо намагатися зробити все, щоб включитись в опалювальний сезон. Він буде тяжкий, без сумніву, але Славутич рік за роком робить дуже багато, щоб комунальна система в нас була оптимальною. За цей час реалізовано дуже багато проектів, і ми не зупиняємося. На наступний рік відпрацьовуємо пілотні проекти. Вже просуваємося далі по торфу. Ще вийдемо на проект ще однієї когенерації, продовжуємо утеплення будинків.

Пропонуємо проект, який в цьому році не реалізувався, — це об'єднання співвласників житла у Бакинському кварталі. Це для того, щоб залучити кошти місцеві, державні та міжнародні. Повністю завершимо модернізацію цього кварталу, але за однієї умови — щоб люди зразу переходили на об'єднання співвласників. Це дуже важливо.

Ця частинка буде пріоритетною в моїх програмних діях, які я запропоную славутичанам на наступний термін.

Демократія є тоді, коли меншість може бути почутою і може захищати свої права

Я навіть думки не маю створювати коаліцію, якусь більшість і давити на меншість. Це не є демократія. Демократія є тоді, коли меншість може бути почутою і спроможна захищати свої права. Це не просто меншість, це частина людей, яка представляє меншість в тому чи іншому населеному пункті. Я прибічник цього для того, щоб об'єднувати весь депутатський корпус.

Я сьогодні вдячний всім вам і всій фракції, всій партії за злагожену роботу. Ми знаходили спільну мову, голосували, приймали рішення, коли в центрі уваги у нас був Славутич і славутичани з їх проблемами. Коли ми керуємося цим, то приймаємо оптимальні рішення. Як тільки хтось виходить за ці рамки, починається політичний диспут, який майже ніколи не приводить до ефективного результату. Тому це дає мені переконливість, що такою моделлю треба користуватися і далі,

об'єднати максимально депутатський корпус для того, щоб це дійсно була Славутичська міська рада і працювати виключно в інтересах територіальної громади міста Славутича.

Коли я це підкреслюю, дехто каже, що це містечкові підходи, регіоналізація. Ні. Це інтереси України, тому що Україна і складається з таких містечок. Якщо в Славутичі все нормально, і в Україні все нормально. Якщо ми з вами працюємо і маємо заробітну плату, доступ до послуг, це означає, що 24,5 тисячі українців мають достатньо високі стандарти життя.

“

Треба мати велику довіру до влади у людей і механізм спілкування з ними, постійний зворотний зв'язок, потрібно давати можливість їм доступу до управлінських рішень, які приймаються

”

З маленьких міст ідемо далі. Ви дивіться, скільки до нас делегацій, скільки бажаючих провести комунальну реформу приїждять, хоча повинен сказати, що зробити це дуже тяжко. Треба мати велику довіру до влади у людей і механізм спілкування з ними, постійний зворотний зв'язок, потрібно давати можливість їм доступу до управлінських рішень, які приймаються. І те, що ми з вами проводимо громадські збори, муніципальні слухання по актуальних проблемах, постійно працює громадська рада, — це система місцевої демократії, яка дає можливість об'єднувати територіальну громаду і людей і ставити якусь мету та досягати її. Тому я думаю, що ми продовжимо таку методіку.

Якщо говорити про напрацювання, то Статут територіальної громади — останнє рішення, яке ми з вами прийняли. Кодекс етики, який працює, сьогодні — це вже український досвід. Він тільки зараз починає розповсюджуватися в Україні, а ми з вами вже маємо досвід його реалізації. Сьогодні впроваджуємо проект "Славутич — електронне місто", створюємо систему електронного врядування. Нині взірцем у світі в цьому є Естонія, якій вдалося зробити таку систему за ресурс Європейського союзу. Ми йдемо цим шляхом, і в нас є сучасні технології Wi-Max, провели до Славутича оптоволокну. В місті конкурують різні фірми, і в послугах доступу до Інтернету немає монополізма. Якщо брати телебачення, то всі ціни в нас регульовані, ми не допустимо анархії, навіть якщо в кабельному телебаченні є монополіст, ми можемо порівняти ціни з іншими регіонами. Тобто я показав і теорію, і

політику, і результати практики. Я думаю, що ці напрацювання просто зобов'язані переноситись і використовуватись нами в організації майбутньої міської ради, бо це наше досягнення.

І система роботи з молоддю, і прийняття рішень за участю молоді, діяльність Молодіжної ради — це також наше досягнення.

Необхідно продовжувати шлях розвитку міста. І перш за все — економічний

Я хотів би звернути вашу увагу на перспективи Славутича. Зараз є певна апатія до необхідності продовжувати шлях розвитку міста. Починаються міжнародні проекти, багато вже людей там працює, багато хоче працювати, і думається, що буде так завжди. Так завжди не буде. Міжнародні проекти закінчаться, буде стала система. Тому для Славутича продовжує бути актуальним питання створення високотехнологічних робочих місць, і ми продовжуємо цю роботу.

Нещодавно було обговорення з міністром палива та енергетики Бойком Ю.А. співпраці з Академією наук України, реалізації проекту науково-дослідницького реактора. Ми повинні продовжувати боротьбу за ядерний центр. Це дуже важливо. На останній зустрічі я поставив питання про те, що проводить тендер на майданчик, де повинен розташовуватись реактор, — це некоректно по відношенню до славутичан. Держава брала на себе відповідальність перед ними, і її треба дотримуватись, незважаючи на те, яка каденція і хто при владі. І це все зафіксовано. Інакше громадяни зовсім зневіряться у владі. А скільки завдань ще треба виконати колективу Чорнобильської станції. Їх можуть зробити тільки люди, які сьогодні проживають в місті Славутичі. Будівництво і реалізація цього проекту повинні відбуватися в рамках технопарку. Сьогодні є нароби, і пані Королевська, голова комітету Верховної Ради, яка була, підтримує це, пан Васьків, який сьогодні у команді сучасного президента працює над новими інвестиційними проектами. І я думаю, що це якраз співзвучно із можливостями Славутича.

Звісно, має бути підтримка тих підприємств, які працюють. Сьогодні "Вітава", замість того щоб вводити другу чергу, відбивається від митної служби, яка почала вилучати 80 тисяч гривень додаткової плати за митне обслуговування щомісяця. Як це? В наш час треба дати можливість економічним суб'єктам розширювати свою діяльність, надавати якісь преференції, створювати сприятливі умови. А все навпаки! А у нас друга черга, простоює обладнання, якого немає в Європі, замість того щоб його запускати і воно працювало. А продукція "Вітави" сьогодні на рівні "Філіпса". Треба терміново змінювати таку політику, і ми працюємо над цим. Тобто **продовжуємо на-**

шу інноваційно-інвестиційну політику.

Дуже приємно, що наше підприємство "Абрис" викупили німецькі інвестори, які експертно займалися вивченням міста Славутича, розраховували, чи вигідно їм іти до міста. І вони прийняли рішення йти. Це велике наше завойовання, і зараз процедура викупу на аукціоні відбулася, йде програма розширення. До нас будуть звертатися щодо розгляду питання виділення земельної ділянки для того, щоб ще й розбудувати це підприємство. І так у кожному напрямку продовжуємо політику створення сприятливого інвестиційного клімату для того, щоб економіка Славутича розвивалась.

Велика можливість для славутичан отримувати вищу освіту вдома. На жаль, до Центру вищої освіти в м. Славутичі нинішнього року вступило на стаціонар лише 16 чоловік, а решта — їдуть до Києва, Чернігова, куди тільки не їдуть, платять страшні гроші. А філія КПП працює тут, у місті Славутичі. Звісно, коли немає бажаної професії, можна їхати навчатись, але коли є, чому не використати таку можливість? А це приводить до того, що ми не можемо розвивати сферу освіти так, як хотілось би.

Дуже багато проблем по медико-санітарній частині. Зараз все робимо для того, щоб на ЧАЕС була проведена нарада на чолі з прем'єр-міністром України Азаровим, головою Київської облдержадміністрації Присяжнюком, або хоча б з паном Ключевим, щоб виправити проблеми, які є на Чорнобильській електростанції. Звісно, будемо працювати так, щоб проблеми, які є сьогодні і по місту Славутичу, також були вирішені.

Наприклад, сьогодні є закон, який зобов'язує закрити всі пологові будинки, в яких немає 400 народжень щороку, а в нас народжується 220—250 діточок. Але як залишити Славутич без пологового будинку? Просто дурниця, і ми поборомо це. Я думаю, що через співпрацю нам вдасться все-таки багато чого вирівняти, і перш за все систему медичного обслуговування славутичан і чорнобильчан.

Завдань багато, завдання цікаві, і всі вони нам відомі. Ми стараємося робити так, щоб ефективно реалізовувалися наші рішення, наші поточні та перспективні завдання, щоб Славутич тримав певний рівень. Журнал "Фокус" цього року через дослідження відніс Славутич на 10-те місце, хоча ми й так перші серед міст до 50 тисяч жителів. Але хотілося, щоб журналісти проаналізували всі показники і зробили висновок, що в Україні є єдине місто для життя №1 — це місто Славутич. Разом в одній сім'ї, в одній команді.

А партійний механізм — то є лише допомога, може і суттєва, для реалізації всього, що ми плануємо зробити в нашому місті.